

VÁSÁRHELYI NAPLÓ.

TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik — ünnep és vasárnap utáni napot kivéve — minden reggel.

Előfizetési árak: Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyedévre 1 frt 50 kr. Egy hóra 60 kr. — Vidékre postán: Egész évre 10 frt. — Egyes szám ára 2 kr.	Felelős szerkesztő: Dr. FEJÉR KÁLMÁN.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Léva i F. sétatéri könyvnyomdájában. Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.
---	---	---

Szinészetünk.

Mint már egy ízben irtuk is, a hmvásárhelyi színügyi bizottság pályázatot irt ki a nyári szinkörnek ez évi elnyeréséért.

A pályázat f. hó 15-ikén járt le s mint tudjuk, a szinkörért egyetlen szinigazgató versenyzett: Krecsányi Ignác temesvári, illetőleg szegedi szinignzató.

Makó Lajos — kinek pedig Krecsányival szemben is kilátásai voltak új szinkörünkre — nem adta be pályázatát, mivel idő közben, a nyári évadra elnyerte a budai szinkört s ez okból Hódmező-Vásárhelyre nem reflektálhat.

A Makó Lajos eljárását értjük, nem pályázott Vásárhelyért, mivel Budát nyerte el, a legelsőrangú nyári állomások egyikét.

Hanem annál inkább nem értjük a Krecsányi eljárását, ki a hmvásárhelyi szinkörért beadta pályázatát s a szeged — hmvásárhely — szentesi szövetség létesítésével, egyenesen kötelezte magát három évre arra, hogy a nyári szezonban Hm-Vásárhelyen és Szentesen játszik.

Nem érthetjük pedig Krecsányi eljárását azért, mivel mint biztos forrásból értesülünk, Krecsányi beadta pályázatát Brassóért is és a brassóiaknak is kötelezte magát arra, hogy az 1899-ik évben májustól szeptember hónap végéig Brassóban játszik.

Sőt Krecsányi még tovább megy.

Nemesak hogy pályázott Brassóért, de még azt az ígéretet is tette a brassóiaknak, hogy az esetben, ha neki adják ki néhány évre a nyári szezon, épít Brassóban a saját költségén nyári szinkört.

Hogy Krecsányi Brassóért pályázik, erről már volt tudomásunk régebben is, de akkor még azért sem szóltunk ehhez a kérdéshez, mivel a mi szinkörünkért még nem járt le a pályázat és nem tudhattuk, hogy Krecsányi beadja-e hozzánk pályázatát.

Mivel azonban Krecsányi beadta Hmvásárhelyért pályázatát s fentebb jelzett hírünket megerősítette a „Magyarország“, sőt a „Szegedi Híradó“ egyik közeli számában erre vonatkozólag megjelent újdonság, idejét látjuk, hogy néhány szót szóljunk ezen ügyről.

Mert a „Magyarország“ azon száma világosan arról ad hírt, hogy Krecsányi Brassóban szinkört akar építeni a saját költségén s huzamosabb ideig a nyarat Brassóban szándékozik töltetni.

Sőt a Szegedi Híradó f. évi 21-iki e hónap 21-én megjelent száma, mint megtörtént dolgot közli, hogy Krecsányi ezen hónap 19-én a nemzeti szövetség értekezletén Brassóban személyesen jelent meg és személyesen tette meg ígéretét ott ugy a szinkörnek saját költségén való felépítésére, mint arra nézve, hogy májustól kezdve szeptember hónap végéig társulatát színelőadások tartása végett ott marad.

Mint értesülünk, ez irányban az egyezség közöttük már létre is jött.

Ez tehát befejezett dolog. A mihez azonban már nekünk is van néhány szavunk.

Kérdezzük ugyanis első sorban, mi fog a mi színészetünkkel, illetőleg azzal a szörnyen magasztalt sziniszövetséggel történni akkor, ha a szegedi szinigazgató, kivel mi szövetezni akarunk, nem reflektál a mi szinkörünkért, mivel az ő szemei

Brassó felé vannak fordulva s ő Brassóban akarja a saját költségén emelt hajlékban a nyári szezonokat töltetni?

Hiszen ha nem csalódunk, a tervezett szini szövetség tervezete értelmében a hódmezővásárhelyi és szentesi direktor ugyanaz akar lenni, aki a szegedi direktor és a szegedi igazgató kötelezve van a Hódmező-Vásárhely város színügyi bizottsága által megállapított időben Hódmező-Vásárhelyen rendezni előadásokat.

Hogy játszik tehát Krecsányi Hódmező-Vásárhelyen, ha Brassóban épít szinkört és ott akar játszani?

Vagy azért kössünk mi szini szövetséget, hogy legyen egy szabály, amit ne tartsunk meg s legyenek paragrafusok, melyeknek fitytyet hány egy élelmes és vállalkozó szellemű direktor?

Eddig se sokat biztunk a szini szövetségben, de az ily manőverek még inkább meggyőznek bennünket arról, a mit már különben is régen sejtettünk, hogy a szegedi szinigazgató, illetőleg Krecsányi tisztán csak tartalékul akarja tekinteni Hódmező-Vásárhelyt és majd csak akkor, az esetben vonul be hozzánk, ha más helye nem lesz, ha minden általa elsőrangúnak vált állomásból kikopik.

Mert nekünk nem elég az, hogy az igazgató ötszáz vagy ezer forintot letétbe helyez nálunk, mely az esetben, ha ő vállalt kötelezettségének meg nem felel, a városé marad.

Ezzel a mi közönségünk igénye kielégítve nines.

Ezzel a mi színészetünk ügye nem emelkedik, ezzel a mi városunk közművelődése nem halad s ott állhat szinkörünk üresen, melyet drága pén-

zen, áldozatok árán emeltünk elmaradt kulturánk tovább fejlesztésére.

Ha ily gyöngye alapokon nyugszik Hódmező-Vásárhely színészetének jövője, sohasem számíthatunk színészetünk fellendülésére és mivel ilyen módon sosem vagyunk biztosítva, majd az utolsó percekben kénytelenek leszünk III-ad, IV-ed rangú vándortruppok menedékhelyévé degradálni.

Ime a példa, épen a jelenlegi.

Krecsányi pályázott a nyárára Hódmező-Vásárhelyért és Brassóért.

Hódmező-Vásárhelyre egyedül pályázott Krecsányi, igen természetesen az övé a szinkör és mi számíthatunk az ő társulatára.

Ugy de, ha Krecsányi Brassót elnyerte, akkor itt hagyja nálunk 500 frt kaucióját és Brassóba megy és mi első rangú társulat nélkül maradunk, annak dacára pedig, hogy már szövetségi szerződésünk is lesz.

Nyilvánvaló tehát, hogy ezen az uton, ezekkel a számításokkal nem lehet megoldani színészetünk kérdését és a szegedi szövetségből edes kevés haszon hárulhat reánk, illető-színügyünkre akkor, ha az igazgatók

lekötésének valami biztosabb módját találni nem fogjuk.

Napi hírek.

— **Számonkérőszék.** F. évi február hó 6-án a számonkérőszék a főispán előnöktele alatt ülést fog tartani.

— **Szabadságon.** Nagy Sándor rendőrkapitány részére a kért 6 heti szabadságidőt megadta báró Thoroczkay Viktor főispán. A rendőrkapitány a tegnapi nappal kezdte meg szabadságidejének élvezését. Értesülésként a rendőrkapitányt Szathmári Tihámér I-ső alkaptány fogja helyettesíteni hivatalában.

— **Adóhivatali vizsgálat.** Perczel Kálmán pénzügyi tanácsos, a szegedi pénzügyigazgatóság helyettes pénzügyigazgatója a múlt hét végén tartotta meg az év végén szokásos vizsgálatot az adóhivatal ügykörében, Előbb az adópénztárt, aztán a kerületek B. főkönyveit vizsgálta meg. Előbbi helyen a pénztárnok által felolvasott pénzkészletnek az ellenőrök lezárt naplóival való pontos megegyezését konstataulta. Miután mindent a legnagyobb rendben talált, még aznap este hazautazott Szegedre.

— **Bizottsági ülés.** Tegnap délután tartotta meg a szépművészeti-, építészeti és gazdasági bizottság ülését a „Fekete Sas” vendéglő kiépítésére vonatkozólag, melynek eredményéről közelebb fogunk szólni.

— **Az átirat.** Szabolcsvármegye alispánja különös gondosságáról tesz tanu-

bizonyosságot az az átirat, melyet tegnap küldött városunkhoz. Figyelmezteti a törvényhatóságot, hogy városunkban egy Földmívelő című újság jelenik meg s a mely a szocializmus elveit vallja s kéri a gondoskodást arra nézve, hogy a köteles példány a köztudatlónak kezéhez juttattassék. Szép, szép az előre látó gondoskodás, de talán Vásárhely törvényhatóságának is van annyi sütni valója, mint Szabolcs vármegyének.

— **Uj szőlőtelep.** A városi tanács a törvényhatóság felhatalmazása alapján a práter-kertben mintegy 6 holdnyi területet szándékozik beültetni szőlővel, a mely célra a városi tanács a földmívelésügyi minisztertől 20000 drb szőlővesszőnek díjmentes kiutalványoztatását kéri.

— **Adóhivatali építkezés.** A városi adóhivatal V., VI., VII., VIII. ker. helyisége a helyesebb kezelés és a felelkesi könnyebb és rendesebb érintkezés végett három részre osztása határozatotott el, mely a mérnöki hivatal jelentése szerint 474 frt 60 kr. keretén belül teljesíthető. Faragó Sándor tanácsnok a tanácstól az átalakítási munkálat megkezdését, — a költségelőirányzat IV. cz. 2. rovata terhére, — f. évi május 6-án vagyis, a második évnegyed első felében megkezdeni és minél előbb befejezni kéri. Mindenesetre célszerű az egyes adókerületek helyiségeit lehetőleg egymástól külön választani.

— **Uj szabályrendelet.** Bereczk Pál gazdasági tanácsnok a községi faiskola

Egy nászutazó kalandjai.

Nánássy Kázmér a világ legjobb embere volt.

Talán semmi sem bizonyítja ezt jobban, mint az hogy még anyósa sem volt őt képes türelméből kihozni.

De a mi lehetetlen volt még az anyós-nak is, arra képes volt egyetlen egy szócska.

Ha ez a szó hangzott Kázmér füleibe, akkor a szelíd bárány dühös farkassá változott benne és dühöngött, mint valami modern őrjöngő Roland.

És az a szó, a mely a mi Kázmérunk lelkületét oly határtalan izgalmakra ragadta, a: „nászut” volt.

Hogy miként jutott Kázmér barátunk annyira ellentétbe ezzel a nem épen rossz hangzású és sokak által bizonyára kegyelettel őrzött fogalommal, azt egyikünk sem tudta.

Valószínű, hogy a néhány év előtt megtartott nászutazása közben őt magát érte volt valamely fatális kaland, a mi annál valószínűbbnek látszik, mert alig pár napi távollét után hirtelen megszakítva utazását, váratlanul hazaérkezett.

De ő maga nem szolt erről s felesége is, aki pedig különben nem igen kérte magát a beszédre, ha ez a téma került szőnyegre, néma volt, akár a sir.

E közben magam is házasulandó voltam.

Esküvő előtt pár nappal Kázmér barátomnál jártam, legénybucsut tartván, jövendő terveimről és ezéjajaimról beszélgetünk. A hangulat mind lelkesebb lett, a miben talán a felszolgált pompás szomorodni sem volt egészen ártatlan.

Beszélgés közben véletlenül felvettem egy nászutazás eszméjét is, a melyet menyasszonyom tervelt.

De alighogy ez a fatális szó ajkaimról elröppent, Kázmér barátunk jó kedve abban a pillanatban a fagypontra szállott.

Nem dühöngött ugyan, bizonyára tekintettel volt a társaság hangulatára, hanem szó nélkül letette felemelt poharát s olyan komoran nézett maga elé, mint valami római szenátor.

— Ugyan edes Kázmérom. — szoltam hirtelen, — mi a manó okozza nálad tulajdonképen azt az idegességet ezzel az ártatlan szóval szemben? Törd meg már egyszer titokzatos hallgatásodat; talán baráti kötelességet is teljesítesz vele.

Felelet helyett nagyot sóhajtott Kázmér. De miután nem hagytam fel sürgetésemmel, végre kihőrpintette borát, meg-simogatta homlokát, mintha csak gonosz emlékeket akart volna emlékezetébe visszaidézni s így szolt:

— No jól van, hát tudd meg! Ha ezt a szót hallom, életem legirtóztaltsabb éjjele ujul fel emlékemben.

A lakodalmi zajból menekültünk a vasutra Klárám és én.

Nászutra készültünk, mert Klárám erősen ragaszkodott ahhoz.

Én bizony szivesebben itthon maradtam volna kényelmes fészünkben, de hát a divat és az asszonyi szeszély, ez a modern zsarnokpár, nem irgalmazott.

München volt utunk célpontja, a hol akkoriban épen valami nagy kiállítás volt.

Minden úgy történt, a hogy azt sejtettem.

Szállodáról szállodára hajtottunk, de szobát sehol sem kaptunk. Mintha csak összeesküdtek volna ellenünk a szobapinczerek, olyan egyértelműséggel jelentették az ő modorukban, hogy: „Sajnálom, minden szoba el van foglalva!”

Klárám már majdhogy nem sirt, én meg átkozódtam.

De persze sem a sirás, sem az átkozódás nem hozott egy lépéssel sem közelebb célunkhoz, hogy egy kis lakályos szobácskát lehettünk volna uti fardalmaink kipihenésére.

Az „Angol királynő”-be szölok türelmetlenül a kocsisnak. — Ott ugyan rettenetes drága minden, de most már mindegy.

Utóvégre is aszfaltjárdán nem tölthetjük az éjjelt. A főpinczér úgy lépett elénk, mint valami angol lord s ép oly hidegen jelentette, hogy: Sajnálom . . stb.

kezelésére és befásítására vonatkozó szabályrendelet-tervezetet elkészítette, a melyet a tanácshoz beterjesztett elfogadás végett.

— **A halvacSORA.** A róm. kath. nőegylet választmányi küldöttsége Ritt Jánosné urnóval, az egylet derék és buzgó alelnökjével élén, tegnap 5 óraker tiszteleggett br. Thoroczky Viktor főispánnál, felkérve őt, hogy a febr. 11-én tartandó halesélyen megjelenni sziveskedjék. A főispán igen szívélyesen fogadta a hölgyeket s megígérte, hogy az estélyen részt fog venni. Amint értesülünk, az aláírások tömegesen történnek és kilátás van arra, hogy egy igazán élénk és kedélyes multságban lesz részünk.

— **Uj homok-bánya.** A szeretetház mellett elterülő 2 hold földön dus homok-eret találtak, a miért is homok bányát nyitottak, innen fogják ezentul a magánfelek részére a szükséges homokot kikutalni.

— **Ménlovat keresnek.** János földközség előjárósága a község részére tenyész mént akar venni, a miért is városunktól a ménlő-tulajdonosok névsorát kéri. A vásárhelyi lónak úgy látszik nagy hire van.

— **A gazdasági egylet bálja.** A gazdasági egylet vasárnap esti bálja a szokottnál is fényesebben sikerült. Részletes tudósítást a bárról lapunk közelebbi számában adunk.

— **Vadászat.** Uri vadászaink vasárnapi vadászatán báró Thoroczky Viktor

főispán is résztvett és számos nyulat ejtett el ő is az idény maradékából. Bereczk Pál gazdasági tanácsnok csomorkányi tanyáján alföldies vadászebéd várta a vadászokat. A vadászat eredménye 124 db nyul.

— **Hegedüs Rozika gyilkosa.** Említettük már, hogy Hegedüs Rozika gyilkosát, Balogh Imre suhancot a törvényszéki orvosszakértők megvizsgálták s örültek nyilvánították, akit a tébolydába kell vinni. Minthogy a kir. tábla az elsőfoku bíróság ítéletét föloldotta és új vizsgálatot rendelt el, ez a körülmény egészen új fordulatot adott a rejtélyes bűnügynek. Márton dr. alügyész a törvényszék elé terjesztette az orvosszakértők véleményét azzal, hogy az iratokat terjesszék fel az igazságügyi orvosi tanácshoz döntés végett. A büntető törvényszék vádtanácsa ma délelőtt foglalkozott az ügyészi indítványon és kimondotta, hogy az orvosszakértői nyilatkozatokat a kívánt értelemben fölterjeszti. Minthogy az egyes vélemények között eltérés nem mutatkozik, valószínűnek látszik, hogy Balogh Imrét, a leánya kegyetlen rablógyilkosát az örültek házába fogják szállítani. Itt említjük föl, hogy Balogh Imrét a törvényszék 15 évi fegyházra ítélte s hogy most a gyilkosság vádjá Nagy Ferencz síheder legényt terheli.

— **Nyilvános számadás és köszönetnyilvánítás.** Az izr. szegénysegélyző egylet f. év január 7-én tartott halesélye alkalmával befolyt 574 frt 16 kr., ez ösz-

szegből levonva a 291 frt 40 kr. kiadást, maradt tiszta jövedelem 284 forint 76 kr. Felülfizettek: Keleti Adolf gyűjtése 59 frt 70 kr., Kohn Mór (Heitler) gyűjtése 32 frt, Világpostából és Singer Imre adománya folytán tombolajegyekből 29 forint 41 kr., Grossman Adolf 10 frt 60 kr., Grossmann Adolfné, Keleti Adolfné, Keleti Adolf 10—10 forintot, Steiner L. József, Schvarcz Adolf 5—5 frtot; Czukor Márton, Weisz Ignác (Bí) és neje 4—4 frtot; N. N. 3 frt 50 krt; Seltmann Lajos rabbi, temesvári gyártelep 3—3 frtot; Pauker Ignác (Berlin) 2 frt 50 krt; Weisz Mihály bork. 2 frt 60 krt; Beregi Lajos, Brunner Adolf, Feiner Mór, dr. Kánitzér Sándor, Kemény Lajos, Kohn Mór (Heitler), Kohn Mór (lakhat), Kiss Bertalan, Mayer Sándor, Németh Kálmán, Pollák Sándor, Singer Sándor ügyvéd, Schatz Izsó (Szeged), dr. Wilhelm Arnold 2—2 frtot; dr. Brunner Ferencz, Feiner Henrik, Molnár Mihály, Popper Lipót, Szemere Kálmán, Schlanger Ferencz 1.60—1.60 forintot; Blau Ödön, Böhm Sámuel (szapp.), Kovalik N., Körmendi Henrik (Szeged), Pinkova Tivadár, Schröger Károly, özv. Weisz Simonné 1.50—1.50 frtot; Brunner József, Klein Ignác 1.10—1.10 frtot; Bauer Ignác, Bauer Mór, Faragó Albert, Dániel Ármán, Gutí János, dr. Iritz Ignác, Háhn Gyula, Kúpin Lajos, Kun Miksa ügyvéd, Meiszter Ignác, Reiter Mihály, Rosenberg Ignác, Seltmann Dezső, Újhely József, Újhely Jakab, Újhely Sándor, Vogel Ede, Weisz Mór (Keleti), Weinberger Ede 1—1 frtot; Balázs Lipót, Dániel Jenő, Dömötör Zsigmond, Gerlei Ödön, Horovitz Jakab, Kohn Béla, Klein Vilmos, Kovács Sándor, Mandl Izidor, Müller József, Reisinger Gyula, Singer Imre, Schönfeld Gyula, Stern Zoltán, Weisz Arthur, Weisz Endre 60—60 krt; Aniszfeld József, Bleier Mór, Fleiszig

Tehát itt sem! Hát hol az isten szerelmére?

— Nincs valami egészen kis szobácska, megelégednénk ezuttal bárminővel is.

Igy próbálkoztam puhítani ezt a pinczér arisztokratát. Megfizetem inkább a kétszeres árát, a háromszorosát, de nekem szobát adjon.

Erre az utolsó argumentumra már olvadékonyabb lett a hideg ángliusz.

— Volna egy mód, — szólt előkelő vontatottsággal, — ha megelégszenek azzal.

— Mindennel megelégszünk, csak-hogy már földel alá jussunk.

— Majd a fürdőszobát fogom önöknek hálószobául berendezni erre az egy éjjelre. Holnapra tán megüresedik egyik vagy másik szobánk.

Sohasem aludtam ugyan még fürdőszobában, de a fenforgott körülmények között még ezért is majdnem a nyakába borultam a kegyes főpinczérnek.

Feleségem még egy ideig protestált ugyan a hálószobává kinevezett fürdőszoba ellen, de végre is beletörődött.

Megvacsoráztunk az étteremben és miután a szobapinczér jelentette, hogy szobánk az első emeleten készen áll, felmentünk.

Igazán meg voltunk lepve.

A hálószobává avanszírozódott fürdőszoba egészen jól festett. A fürdő kádak

helyére állították fel a hófehér ágyakat, melyek hivogatólag integettek fáradt tagjainknak.

Tehát végre a párnák között!

A lámpát eloltottam s már előre örültem a pompás álomnak.

Persze jó lett volna! De csak lett volna.

Szerencsétlenségemre ez a fürdőszoba közvetlenül a szálloda nagyterme mellett feküdt, amelyben épen akkor valami diletáns hangverseny tartatott.

Szent isten! Ha akkor kezeim közé kaparinthattam volna az épen ordító hőstenort, tudom többé soha se rémitgette volna az embereket irtózatossá hangjával.

A tenor után egy női szoprán hang süvitett a vékony falon át, hogy feleségem síró görcsöket kapott és midőn mindezek után még egy kürt szóló következett, akkor én néma kétségbeeséssel temetkeztem párnáim közé s azután mindkét fülemet hermetice elzártam és lellem mélyéből megátkoztam még azt is, a ki a nászutazás eszméjét legelőször e világon megpendítette.

De végre valahára, úgy egy óraker éjjel után elcsendesült minden.

Még egyszer jó éjszakát kívántam szegény Klárikámnak abban a megnyugtató hitben, hogy most már csakugyan pihenhetem.

Csalódtam.

Alig hunytam le fáradt szememet, mikor Klárikám kért, nézném meg, vajjon készítettek-e be ivóvizet.

Egy csepp viz sem volt a szobában.

— Ugyan édesem, csengesd be hát a pinczért, vagy a szobaleányt, hisz ott a csengő bojtja ágyad fölött.

— Rögtön leltem, rögtön! Siettem: megnyugtattam Klárikámat s a mint ágyam fölött tapogatózódtam, csakugyan kezembe akadt valami fogantyú, melyet aztán biztosabb hatás kedvéért amugy isten igazában megrántottam.

En boldogtalan a zuhany-zsinórt rángattam meg, mely mint egy kisebb kaliberű Niagara ontotta ránk a jéghideg vizet.

Sietségemben egészen megfeledkeztem, hogy szobánk tulajdonképen fürdőszoba s ágyaink helyén azelőtt fürdőkádak állottak, melyek fölött ott lógott a zuhanyzsinór. A hatást képzelheted!

Huszonnégy órai utazás, testi és lelki gyötörődés után, mikor az ember végre valahára meleg párnái közt várja a boldog nyugalmat. És e helyett egy hideg tus... no ne csudáld, ha ezt soha el nem felejttem.

Hát még az én szegény Klárikám?!

Látdod barátom, ezóta jövök dühbe, valahányszor csak nászutazásról hallok.

Demokritos.

Lipót, Friedländer József, Geigner Sándor, Geigner József, Zilahi Kiss Miklós, Kohn Péter, Leipnik Dávid, Miskolczy Miksa, Pollitzer Mór, Spitzer Adolf, Steinberger Izidor, Schwarcz Adolf, Szénási György, Schillinger E. J., Székely Dezső, Weisz Ignác 50—50 krt; Springer Mihály 30, Keller Sámuel 25, Klein Izidor 20 krt. Fogadják a nemeslelkű felülfizetők, Keleti Adolf, Kohn Mór urak a győjtésért. Grossmann Adolfné urnó a rendezői jelvények adásáért, az izr. hitközség előljárósága a terem díjtalan átengedéséért, valamint a rendező-bizottság buzgó fáradozásáért az egyesület nevében hálás köszönetünket. Hmvásárhely, 1899. január 21. Weisz Ignác elnök, Kohn Mór pénztárnok, Horovitz Jakab jegyző.

Új nyomok és bogok.

A hamis pénz.

Összefogott most már három város: Vásárhely, Szeged, Szentés; három város rendőrsége és nyomozó, nyomozó szünet nélkül, nem csüggedve.

A mi rendőrségünk a dicsőség mégis, mert ő már egy hamis tíz forintos bankót talált, a melyet, hogy megismertek, nem esoda, mivel a felírás Tíz forint helyett így van: Tíz forintos. Ezt csak észre lehetett venni.

Ez a hamis tíz forintos a nyomozás folytatására új nyomot is adott és a hamis bankó tulajdonosa vallott és elárulta, hogy van egy bankóprés is.

A bankóprés.

A polgár által bementett vallomás szálai először kivezettek az Újvárosba, a hol találtak egy házat, a melyben összejeveleteket szoktak tartani.

Rendőrségünk nagy erélyvel hozzá fogott a nyomozáshoz. Kutatott erősen, a házbelleket vallatára vette, a kik kövülten hallgatták, hogy mit keresnek.

Az atyafiak váltig erősítették, hogy ők olyan czélszerű szegény emberek, kiknek vajmi kevés pénzük, de becsületük van.

A nagy buzgalomba belefáradva, midőn körül néztek a rendőrök, akkor veték észre, hogy a szocialistáknak a hatósághoz bejelentett, gyűlésező bérházába vannak. A nyom tehát rosszul vezetett.

Megfordultak tehát és a város ellenkező részébe, a tarjába mentek, ahol találtak is egy tekintélyes gazda embernél egy masinát a földbe ásva, a melyről nagy nehezen megállapították, hogy egy rossz fényképező masina camera obscurája.

Ezzel csak nem lehet bankókat csinálni. Tehát itt se volt a bankóprés.

Ebben az irányban folyik tovább a nyomozás, eredmény még nincs.

Letartóztatások.

A banda 40 tagjából, a mint értesülünk, több felénél a rendőrség czelláiban volt összezsúfolva, ahonnan egyenként vezették őket elő.

Asszonyok férjeiket, a férfiak meg a feleségeiket, a férfiak és a feleségek meg a gyermekeiket, a gyermekek szüleiket, a vejeiket és anyósokat, az anyósok a vejeiket siratták olyannyira, hogy a városban sétálók szíve is megindult a nagy keserűségre.

A nagy vallatásnak, sirás rivásnak az lett a vége, hogy a letartóztatott egyének szabadon bocsájtattak.

A házkutatások.

A rendőrség a gyanus utcákban minden harmadik háznál házkutatást rendez, meglepőbbnél meglepőbbek az eredmények.

Hamis pénzek, különösen ötös és tízes bankók kerülnek elő, nem ritka az egy koronás, találtak azért 10 és 20 arany koronásokat.

Maholnap a hamis pénz egész garadával áll.

A bog kioldása.

Vásárhely, Szeged és Szentés el van árasztva hír szerint a pénzhamisító banda szövetségeseivel, amelynek fejei Szentésen laknak.

Azért nyomoz a három város rendőrsége, a csendőrség segítségével.

A sok kutatás, letartóztatás, bankóhamisítás, a mint értesülünk, leolvad egy közönséges csalási bűnügyre, a mely szerint az a bizonyos vigécz a 11000 frtot csakugyan kicsalta a gazdáktól.

REGÉNY-USARNOK.

Az erdei lak.

Irta: Bignió Mariska. 22

— Az eszme nem rossz — mondá Ágnes néni — de nem kiviheto, egy ilyen előkelő társaságot nem tudnánk hová elhelyezni.

— Nyolcz szoba nyilik egymásba kedves néni — viszonzá Rezső.

— Igen, de a nagy szoba, melyre okvetlen szükségünk volna, ugy tele van könyvvállványokkal, hangszerekkel és vegytani műszerekkel, hogy oda ugyan nem lehetne bevezetni a polgármesternét s a többi diszes hölgyeket s különösen nem a hírlapíró urakat, a kik a polgármesterné udvarát képezik, mert azok bizonyosan tárczát irnának róla.

Benkő Dénes egy kissé elgondolkodott erre a beszédre, aztán cseugetett, az öreg János megjelent a küszöbön.

— János, holnap reggel a nagy szobát ki fogod őríteni, a könyvtárt a kis dolgozószobába helyezed át, a lepkés do-

bozokat és a hangszereket a kert pavilonba hordod, csak a zongora, hegedű és gordonka maradjon ott, a többi teendőiben ő nagyságáék parancsát fogod követni.

Az öreg János katonásan szalutált és távozott, a bentlevők megnémultak a bámulattól.

Másnap hozzá is látott az öreg család a parancs teljesítéséhez, csóválgatta ősz fejét és motyogott valamit, mert az öregnek meg voltak a saját külön nézetei.

— Husz esztendő előtt kellett volna ezt tenni, nem most, aztán asszony után látni, idejében, nem megaszalódni előbb, mint a télire eltett sárgarépa, mikor az ember már olyan, mint ősszel az elfonynyadt számarkóró, akkor kellene elővenni ezeket a kopott bibliákat.

— Felfordított világ, eddig én is ülhettem az inaszobában, mint egy vén bagoly, pedig össze is üthettem volna a sarkantyus eszám — s az öreg egyet sodort az ősz bajuszán — mos meg mikor igazán jobb volna a kályha mellett kuporogni, most majd szalát vikszolunk, meg emelgetjük a parókás polgármesternét a kocsiból.

— Bizony én ezt a sok pókos-pillés skatulyát mind a szemétre hordom, legalább a szegény kisasszonynak nem lesz több dolga a bűdös jószágokkal, hiszen olyan ez a szoba ettől a sok kámfortól, spiritusztól, mint egy valóságos patika. Osztán egy fiatal leány mindig ezekkel babráljon?... Mégis csak tud az a Rezső ur is okosat gondolni, pedig én nem valami nagy hajlandóságot érzek iránta, mikor hízlekedik a nagyságos urnak, mindig azt gondolom, hogy megakarja csálni. Hm, hm, pénz kellene az urinak... No hát, ha én a nagyságos ur helyébe volnék adnék neki, aztán hordja el magát innen.

(Folyt. köv.)

Kiadó tulajdonos: LÉVAI F.

Jó és izléses munka! **Jutányos árak!**

Uj butorraktár.

Van szerencsénk a n. é. közönség tudomására hozni, hogy a **volt postaházban, IV. Deák Ferencz-utca 13. sz. a.** egy a mai kor igényeinek megfelelő, **saját műhelyeinkben készített butorokból raktárt nyitottunk.**

Készen kapható: **szalon, ebédő és haló-szoba berendezés** többféle kivitelben. Matt és fényezett, ugyszintén párnázott **garnitúrak** a legujabb mintájú szövetekkel. Menyasszonyi festett és fényezett **sifon, sublot** és egyéb szükséges tárgyak: függönytartó, **tükör, képek**, ruha-állvány és fali fogasok; továbbá raktáron tartunk: **előszoba-, iroda- és konyha-berendezéseket.**

Elfogadunk fényezett és matt butor-tisztításokat és javításokat. Mindenemű **épületmunkák** jutányos áron fogadtatnak el.

Iparostársaink szives figyelmébe ajánljuk, hogy a butormunkához szükséges kellékeket, u. m. furnir, horonylécz és faragványokat üzletünkben beszerezhetik.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve, maradtunk teljes tisztelettel

Felberbauer és Mészáros.

Használt külső és belső boltajtók vannak eladók.